

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะวิจิตรศิลป์เป็นคณะลำดับที่ 13 ในจำนวนคณะทั้งหมด 16 คณะของมหาวิทยาลัย เชียงใหม่ เปิดทำการสอนครั้งแรกเมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2526 โดยเปิดสอน 2 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาศิลปะไทยและสาขาวิชาจิตรกรรม ต่อมาในปี พ.ศ. 2527 และ พ.ศ. 2528 จึงได้เปิดสอนสาขาวิชาภาพพิมพ์และสาขาวิชาประติมากรรมตามลำดับ พ.ศ. 2538 ได้เปิดสอนสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์เพิ่มอีก 1 สาขาวิชา ต่อมาในปี พ.ศ. 2540 จึงได้เปิดสอนสาขาวิชาการออกแบบและมีโครงการจะเปิดสอนสาขาวิชาศิลปะการละคร สาขาวิชาศิลปะการถ่ายภาพและสาขาวิชาสื่อศิลปะใน พ.ศ. 2543 หลักสูตรวิชาศิลปะไทยใช้เวลาศึกษา 4 ปี จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา 147 หน่วยกิต สำหรับหลักสูตรสาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาจิตรกรรมและสาขาวิชาประติมากรรมนั้น ใช้เวลาศึกษา 5 ปี จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา 180 หน่วยกิต ส่วนสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ซึ่งรับจากผู้สำเร็จการศึกษาสายวิทยาศาสตร์ใช้เวลาศึกษา 5 ปี จำนวนหน่วยกิตที่ต้องศึกษา 178 หน่วยกิต และหลักสูตรวิชาการออกแบบใช้เวลาศึกษา 4 ปี จำนวน 147 หน่วยกิต

หลักสูตรแต่ละสาขานั้น กำหนดให้ศึกษากระบวนวิชา 3 หมวด คือ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย กระบวนวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ ภาษาและการสื่อสาร วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ หมวดวิชาเฉพาะประกอบด้วยวิชาแกน วิชาเอกและวิชาโท หมวดวิชาเลือกเสรีเป็นกระบวนวิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาเลือกเรียนได้นอกเหนือวิชาเอกและวิชาโท หลักสูตรศิลปบัณฑิต สาขาศิลปะไทย สาขาวิชาภาพพิมพ์ สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม และสาขาวิชาการออกแบบ กำหนดให้นักศึกษาทุกคนต้องลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชาภาษาอังกฤษ 2 กระบวนวิชา คือ กระบวนวิชา 050101 Fundamental English I (3 หน่วยกิต) และ 050102 Fundamental English II (3 หน่วยกิต) เพื่อเป็นความรู้พื้นฐานในการศึกษาค้นคว้าตำราต่างประเทศ และการติดต่อสื่อสาร เท่าที่ผ่านมาปรากฏว่านักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ส่วนใหญ่มีผลการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก ทำให้เป็นอุปสรรคแก่การสำเร็จการศึกษา นักศึกษาจะต้องลงทะเบียนเรียนซ้ำใหม่นำมาซึ่งการสิ้นเปลืองเวลาและมีผลกระทบต่อเศรษฐกิจในที่สุด

ผู้ศึกษาเป็นผู้หนึ่งที่ทำงานในสายงานกิจการนักศึกษา ซึ่งสังกัดในงานบริการการศึกษา และได้ติดตามผลการเรียนของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์มาโดยตลอด ตั้งแต่ศึกษารุ่นที่ 1 จึงได้มีความสนใจกรณีผลการเรียนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาของนักศึกษาเป็นอย่างมาก และได้ทำการศึกษาข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตามนักศึกษาที่กำลังศึกษาชั้นสูงสุดคือ ชั้นปีที่ 5 เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา 2538 จนถึงปีการศึกษา 2542 พบว่านักศึกษาดังแต่ชั้นปีที่ 2 ถึงชั้นปีที่ 5 ในสาขาวิชาดังกล่าว ซึ่งมีจำนวน 364 คน ที่ลงทะเบียนเรียนกระบวนวิชา 050101 Fundamental I ได้รับผลการเรียนลำดับชั้น A จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 5.49 ลำดับชั้น B จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 ลำดับชั้น C จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 12.91 ลำดับชั้น D จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 ลำดับชั้น F จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 43.68 และได้รับอักษร W จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57 จากผลการเรียนดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษทั้ง 2 กระบวนวิชา เพื่อที่จะได้ทราบข้อมูลและนำเสนอผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อหาทางช่วยเหลือแก้ไขต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1-5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2542 ในสาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ และสาขาวิชาการออกแบบ จำนวน 488 คน โดยผู้ศึกษาจะศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 217 คน โดยเปิดตารางกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความเชื่อมั่น 95% (คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2541, หน้า 117)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่จะดำเนินการศึกษาค้างนี้ คือ ทศนคติของนักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ในด้านความรู้ ความเข้าใจต่อเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ และทศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษในด้านความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ ทศนคติต่ออาจารย์ผู้สอนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ และทศนคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนศิลปะ

นักศึกษาคณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ หมายถึง นักศึกษาที่เรียนในสาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์และสาขาวิชาการออกแบบที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 1 - 5 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2542

วิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ หมายถึง กระบวนวิชาภาษาอังกฤษ ที่คณะวิจิตรศิลป์บังคับให้นักศึกษาใน 5 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาศิลปะไทย สาขาวิชาจิตรกรรม สาขาวิชาประติมากรรม สาขาวิชาภาพพิมพ์ และสาขาวิชาการออกแบบเรียน คือ กระบวนวิชา 050101 Fundamental English I และ 050102 Fundamental English II

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการศึกษา

1. ทำให้ทราบทศนคติที่มีต่อวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 5 คณะวิจิตรศิลป์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
2. เป็นข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาในการเสนอแนวทางในการกำหนดหลักสูตรและหาแนวทางในการให้ความช่วยเหลือนักศึกษาในการเรียนวิชาบังคับพื้นฐานภาษาอังกฤษ